

[Morten Lange.]

frem, hvis man hører, hvad der bliver sagt, kunne tro, at det ærede medlem ønskede, at ministeren skulle censurere radioen eller den slags andre grimme ting; det tror jeg ikke det ærede medlem mener, og i dag var han også nok lidt på vej ud af dét. Men hvad blev der egentlig tilbage?

Der blev tilbage en eller anden påstand om, at seerne var blevet TV-avisen påtvunget. Der er aldrig nogen sinde nogen seer, der bliver noget påtvunget. De kan lukke, og det er meget vigtigt, at seerne lærer, at apparatet kan lukkes op og lukkes i; det er en overordentlig fornuftig ting. (*Thisted Knudsen*: Er det rådet?). Det vil være usædvanlig skadeligt, hvis man vænner sig til at se TV, fra TV-avisen begynder og til et eller andet tidspunkt ved ellevetiden, når den holder op. Stopfodring af gæs giver ikke den bedste opfodring, og jeg er helt sikker på, at man skal vænne sig til at se det i TV, man mener man har interesse for, og lukke for det andet. Det er en rimelig og fornuftig procedure; det skal ikke være 3 timers fodring. Der er ingen, der er blevet noget påtvunget, men det var nu i og for sig ikke det, som var mest interessant i det, det ærede medlem sagde.

Han forklarede os, at en TV-avis stred imod skærmens natur. Det var en meget interessant påstand, for i alle andre lande, jeg kender noget til, har man en avis af denne type. Det ærede medlem var også godt klar over, at der skulle en forklaring til, og jeg forstår nu, at TV-avisen strider mod den danske skærms natur. Nu er den danske skærm ligesom alle andre skærme, så det kan altså ikke rigtig være skærmens natur, men sådan noget metafysisk bag skærmen, den skulle stride imod. Jeg tror ærlig talt, at det er noget helt andet, der ligger bag.

Det ærede medlem har nemlig vist sig som en virkelig ægte forbenet reaktionær. Han har virkelig redet på en bølge, som har givet ham ca. 700 breve, en bølge, som man tit kan komme til at ride på, når der bliver indført noget nyt i et land. Der vil være en hel del mennesker, der synes, at det gamle er dejligt og det nye følgelig noget frygteligt noget. Den slags konservative gemytter findes i alle lande, og de er for resten slet ikke så få lige i det øjeblik,

ændringen sker; men jeg er temmelig sikker på, at hvis det ærede medlem om et års tid vil gøre sig den ulejlighed at skrive til alle de mange brevskrivere, som skriftligt har fremsat deres synspunkt på dette meget forhastede tidspunkt: hvad synes I egentlig nu, kære venner? så tror jeg, at han vil få nogle overordentlig nuancerede besvarelser.

Jeg tror, den hårde kendsgerning er den, at hverken den ærede forespørger eller hans frafaldne kollega, det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, egentlig havde noget særlig præcist at kritisere; de syntes bare, at det da egentlig var meget godt med den lidt blandede biograf, vi havde fra otte til kvart over otte, og at det nye var noget sært noget, der ikke var rigtig færdigt, og derfor burde vi diskutere sagen her i folketinget. Hvis vi skulle diskutere alt det ufærdige her i folketinget, så kunne vi få mange festlige timer til at gå, men jeg er ikke sikker på, at det er klogt. (*Afbrydelse af Thisted Knudsen*). Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen får sikkert lejlighed til at holde endnu flere taler om denne sag.

Det, som er meget væsentligt, er, at efter alt, hvad jeg hidtil har kunnet skønne, er TV-avisen en god nyhedsform, og hvis det ærede medlem hr. Thisted Knudsen kunne belave sit sind på at prøve på at lytte — der er blandt politikere noget, der hedder, at man skal lytte til græsrodderne; det gør amerikanske politikere, og det ville også være meget sundt her i kongeriget — så ville han muligvis opdage, at de nyheder, som man serverer på skærmen med en speaker, som oven i købet har et navn, har en anden form, giver modtageren en anden fornemmelse, end radioavisen gør. Jeg synes, det er udmærket. Det er en måde at give en nyhed på, der er helt forskellig fra radioens, både med hensyn til, hvordan ordene føjer sig, og mange andre ting. For mig er der en meget stor forskel på de to medier. Selv nøjagtig den samme meddelelse vil, givet i radioavisen og givet i TV-avisen, givetvis virke forskelligt på lytterne og seerne. Nu siger jeg dermed naturligvis ikke, at man skal læse nøjagtig de samme ting op, og det gør man i øvrigt heller ikke. Der er en ganske betydelig variation, og den tror jeg nok det ærede medlem skulle lægge noget mere mærke til hellere end at sige: det er jo